

кож-то въ древно время на истокъ пѣли вечерь-тѣ при сѣлнечно-то заходжанье.

СВѢТЕ ТИХІЙ.

По старо-български:

*„Свѣте Тихій Святый Славы,
Безсмертнаго, Отца Небеснаго,
Святаго Блаженнаго, Иисусе Хри-
сте! Пришедше на западъ солнца,
видѣше свѣтъ вечерній, поемъ
Отца, Сына и Святаго Духа Бога.
Достоинъ еси во вся времена нѣмъ
быти гласъ преподобными, Сыне
Божій, животъ даи: нѣмъ же
мѣръ Тя славятъ.*

По ново-български:

Иисусе Христе! Тихій Свѣте на
Святаѣ-тѣ Славѣ: на Безсмертный-тъ
Небесный Отецъ, Святый-тъ Блажен-
ный. Нѣй като доживѣхме до сѣлне-
чно-то заходжанье, и видохме вечер-
ный-тъ свѣтъ, воспѣваме Бога Отца,
Сына и Святаго Духа. Достойнъ си
Ты да бѣдешъ воспѣтъ во всички
времена съ гласове на святыи
человѣцы, Сыне Божій, кой-то по-
давашъ животъ: За това мѣръ-тъ
Те прославява.

Кръсть-тъ, кой-то струва діаконъ-тъ съ рѣжъ-тъ си кадейки, изображава кръстѣ-тъ жертвѣ, кож-то пророцы-тъ предрекли и Сынъ Божій принеся за мѣръ. Прикѣсповеніе-то на священнически-тъ уста къмъ престолъ-тъ напминава явленіе-то на Сына Божія на небо-то въскръсналъ; удаленіе-то на священникъ-тъ въ алтарь-тъ къмъ горно-то мѣсто (*), означава предреченно-то въ ветхій-тъ завѣтъ воцареніе на воплощенный-тъ Сынъ Божій надъ всичкій-тъ мѣръ и возсѣданіе-то отъ деснѣ-тъ странѣ на Бога Отца. За това по отхожданье-то на горно-то мѣсто и ся пѣе пакъ изъ ветхозавѣтны-тъ книги прокименъ: Господъ воцарися, въ лѣпоту облечеса, сирѣчь по новобългарски: „Господъ царува. Онъ е облеченъ съ величіе (Пс. 92, 1)“.

Пощо ся испѣе прокименъ-тъ: „Господъ воцарися, въ лѣпоту облечеса“ произносився ектенія, кой-то ся нарича сугуба, сирѣчь рядъ на усиленны прошенія, изъ кои-то на всѣки (освѣтъ първы-тъ двѣ возгласенія) отговорася съ трекратно пѣніе: „Господи помилуй!“ Она ся произноси именно въ товази время за това, чи послѣ устройство-то на Іудейско-то Богослуженіе и послѣ ясно-то свидѣтельствованіе на пророцы-тъ за Мессія и Божіѣ-тъ въ него любовь къмъ человѣчество-то, пай естествено е человѣцы-тъ пламенно и съ особито усердіе да молятъ Бога за всѣкаквы нужды.

(*) Горно мѣсто ся казва онова пространство, ко-то ся нахожда на кждѣ истокъ-тъ право задъ престолъ-тъ.